

[Miljøministeren]

I særlige tilfælde vil der endvidere være mulighed for, at miljøstyrelsen mod udbetaling af erstatning kan meddele afslag på en ansøgning om tilladelse til dræning f.eks. med henblik på at bevare højt prioriterede vandløb af væsentlig miljø- og fiskerimæssig værdi. Der vil også være mulighed for at yde kompensation til landmænd, der afskæres fra at dræne små jordarealer på grund af de store omkostninger ved okkerrensning i disse situationer.

Erfaringerne fra forsøgsordningen viser, at der med en uændret dræningsaktivitet vil være behov for okkerrensningsanlæg ved dræning af maksimalt 350 ha årligt. Da der på landsplan drænes 10.000–12.000 ha årligt, svarer det til omkring 3 pct. af de dræninger, som årligt foretages.

De samlede udgifter, der er forbundet med lovens gennemførelse, udgør 7–8 mill. kr. årligt. Under hensyn til, at samfundet har bekostet milliarder på rensning af spildevand, og at der stadig forventes betydelige investeringer på dette område, finder jeg det nødvendigt, at der også sættes ind over for okkerforureningen, da denne forurening ellers vil forhindre, at man opnår den ønskede vandkvalitet.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Stavad (S):

På vegne af socialdemokratiet og det radikale venstre skal jeg hermed som ordfører tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven.

(Lovforslag nr. L 58).

Jeg henviser til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Erik B. Smith (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af betaling for ophold i daginstitution).

(Lovforslag nr. L 60).

Jeg henviser i øvrigt til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Erik B. Smith (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse.

(Lovforslag nr. L 61).

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte.

(Lovforslag nr. L 62).

I de første 4 måneder af 1982 har halvdel af alle landets 95.000 enlige forsørgere henvendt sig til socialforvaltningerne. Ca. 130.000 børn lever hos enlige forsørgere, og udviklingen i de senere år er klart gået i retning af, at denne gruppe er langt den mest sårbare befolkningsgruppe, vi har. I 1977 henvendte kun en fjerdedel af de enlige forsørgere, som blev ramt af socialbegivenheder, sig til de sociale myndigheder, medens ¾ af de enlige forsørgere henvendte sig i 1982.

Efter undersøgelserne fra socialforskningsinstituttet er retstilstanden blevet yderligere forværret. Folketingets flertal har gennemført 1 karensdag for alle, en 9 måneders regel i bistanndsloven, hvorefter man går ned på en lavere bistanndsats, en lovfæstelse af det vejledende ungdomscirkulære samt en suspendering af dyrtidsreguleringen af alle underholdssatser.

Det er temmelig åbenbart, at der må gøres en ekstraordinær socialpolitisk indsats for at komme de enlige forsørgere til hjælp.

Socialdemokratiet har fremsat lovforslag i indeværende folketingssamling om afskaffelse af karensdagen (se Folketingstidende 1984–85, forhandlingerne sp. 273 og 700) og 9 måneders reglen (se Folketingstidende 1984–85, forhandlingerne sp. 273 og 709), men under 1. behandling kunne man konstatere, at det borgerlige flertal afviste disse lovforslag. Et forslag om afskaffelse af ungdomstaksterne og genindførelse af den almindelige dyrtidsregulering af underholdshjælpen må anses for formålsløst med den nuværende sammensætning af folketinget.

Socialdemokratiet fremsatte i sidste samling et lovforslag om, at alle enlige forsørgere op til 25 år havde ret til uddannelse eller omskoling (se Folketingstidende 1983–84 (2.

[Erik B. Smith]

samling), forhandlingerne sp. 1790 og 5903, tillæg A sp. 2075 samt tillæg B sp. 1245). Lovforslaget fandt ikke tilstrækkelig tilslutning blandt folketingets partier til, at det kunne gennemføres, og socialministeren har bebudet yderligere udvidelser af mulighederne for at få hjælp efter bistandslovens § 42.

Når socialdemokratiet har vurderet socialministerens initiativer vedrørende § 42 i bistandsloven, vil man tage op til overvejelse, om der på ny skal fremsættes forslag til forbedring af mulighederne for revalidering og omskoling af enlige forsørgere.

Allerede i børnekommissionen har man behandlet det problem, det er for en enlig forsørger at etablere sig i et nyt samlivsforhold, fordi de økonomiske konsekvenser for sociale ydelser er ganske alvorlige.

Så snart der etableres et fast samlivsforhold, omregnes børnetilskud, og man mister sin status som enlig forsørger med deraf følgende ret til at modtage forhøjet og ekstra børnetilskud. Også ungdomsydelse og bolig-sikring omregnes.

De hermed fremsatte lovforslag indebærer, at de sociale ydelser og boligsikring først omregnes 1 år efter, at et samlivsforhold er etableret, hvilket indebærer, at man har mulighed for at se hinanden an i et nyt parforhold, uden at man samtidig må pådrage sig økonomiske forpligtelser.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Niels Anker Kofoed.

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra d, jfr. stk. 4, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 13. november 1984, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Erhard Jakobsen.

Formanden:

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 13. november 1984, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse:

Forhandling

Annelise Gotfredsen (KF):

Folketinget har vedtaget at meddele orlov til 2 medlemmer og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af folketinget.

Hr. *Niels Anker Kofoed* er valgt i Bornholms amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes gårdejer *Knud Andersen*, der er 1. stedfortræder for venstre i denne amtskreds.

Hr. *Erhard Jakobsen* er valgt i Fyns amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes fru *Kirsten Wind Rasmussen*, der er 1. stedfortræder for centrum-demokraterne i denne amtskreds.

Udvalget til valgs prøvelse har behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende

Indstilling

Som midlertidige medlemmer fra og med den 13. november 1984 godkendes
1. Gårdejer Knud Andersen.
2. Fru Kirsten Wind Rasmussen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 96 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til industriministeren [om offentliggørelse af monopoldirektoratets redegørelser om gødnings- og isoleringsmarkedet].

Af Anne Grete Holmsgård (VS) og Alice Faber (SF).

(Anmeldt 2/11 84).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvordan kan den løbende lægekonflikt efter regeringens opfattelse bringes til en hurtig afslutning?«

Af Henning Rasmussen (S).

(Forespørgslen anmeldt 17/10 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/10 84).

Begrundelse

Henning Rasmussen (S):

Jeg tror ikke, der behøves nogen lang begrundelse for at forklare, hvorfor vi mener, at det i høj grad er på tide, at folketinget diskuterer den løbende lægekonflikt. Den er en byrde for mange mennesker, den er en økonomisk belastning, og den fører til en række uheldige ting. Vi er derfor af den opfattelse, at tiden må være inde til, at der gøres noget effektivt for at få tilvejebragt det, vi her i Danmark betragter som normale tilstande, nemlig at patienterne trygt kan gå til deres læge i forvisning om, at der ikke bliver spurgt efter, om de har penge med.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da regeringspartierne for knap et år siden gik til valg, var det for at få fornyet og styrket regeringens mandat til at videreføre den genopretningspolitik, der blev påbegyndt, da firkloverregeringen startede. Som bekendt blev valget udskrevet, fordi et flertal her i tinget bl.a. bestående af socialdemokratiet stemte imod finanslovsforslaget for 1984. Regeringen har hele tiden været sig bevidst, at genopretningspolitikken, som regeringen finder afgørende nødvendig, og som det viste sig også havde støtte i befolkningen, kan nødvendiggøre beslutninger, som isoleret set kan vise sig ikke blot ubehagelige, men også upopulære.

Som et led i denne politik indgik regeringen i foråret 1984 forlig med det radikale venstre om den økonomiske politik for 1985. Dette forlig indebar bl.a. et stop for den automatiske dyrtidsregulering på det almindelige lønområde i en 2-årig periode fra april 1985.

På sygesikringsområdet, dvs. for læger, tandlæger osv., blev det aftalt, at den automatiske regulering af honorarer blev sat i stå i samme periode. Det blev samtidig aftalt, at for alment praktiserende læger skulle dette gælde allerede fra foråret 1984. Aftalen blev for sygesikringsrådets vedkommende udmøntet ved loven om begrænsning af honorarstigninger og om ændring af reguleringsbestemmelserne i sygesikringsoverenskomsterne, som blev vedtaget i maj 1984 her i folketinget. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgik det klart, at hovedsigtet var at ophæve den automatiske regulering frem til 1987. Derimod kunne der godt ske honorarforhøjelser i perioden. Sådanne honorarforhøjelser skulle ske ved aftaler for det enkelte overenskomstområde og altså ikke som resultat af en automatisk reguleringsmekanisme.

For de alment praktiserende læger fik ophævelsen af den automatiske honorarregulering virkning fra 1. juni 1984. Honorarerne blev samtidig fastsat til det niveau, der gjaldt pr. 31. marts 1984. Begrundelsen for dette var bl.a., at lægerne under forhandlingerne om en overenskomstfornyelse i efteråret 1983 havde afvist ethvert ønske fra sygesikringens forhandlingsudvalg om besparelser på lægernes egen økonomi. I stedet havde det alene været muligt at skabe enighed om en aftale